

25 let
Molitvene
skupine
Srca Jezusovega
4.8.1989 - 17.8.2014

Rafael

**SLOVENSKO DUŠNO
PASTIRSTVO V AVSTRALIJI**

**SLOVENSKI MISIJON V
SYDNEYU:**

p. Darko Žnidaršič, OFM,
313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160
☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692
Email: darko@pacific.net.au
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm>

**SLOVENSKI MISIJON V
MELBOURNŪ:**

p. mag. Ciril A. Božič, OFM, OAM
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.
☎ (03)9853 7787 Faximile (03)9853 6176;
Email: cirilb@bigpond.com; p.david@siol.net
Poštarne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.
Isti naslov za uredništvo »MISLI«
E-mail: misli@bigpond.com
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm>

**SLOVENSKI MISIJON V
ADELAIDI:**

p. David Šrumpf OFM
Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007
☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674
Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.
Poštarne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007
Email: slomission.adelaide@gmail.com
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm>

- 3 Pismo p. Valerijana
- 4 Pismo p. Staneta Zoreta, provinciala
- 5 Naša Molitvena skupina
Srca Jezusovega praznuje 25 let
- 10 "Vi ste moje priče... Pojdite po vsem svetu..."
- 28 Varuh Marije Pomagaj: br. Krišpin Motočić
(p. Darko)
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, naslovi, voščilo
- 31 Očetovski dan 2014
- 32 Očetovski dan 2014, Mirjam Bavcar Stariba

*Msgr. dr. Anthony Fisher OP, naš škof v Par-
ramatti, je bil 18.9.2014 imenovan za novega
nadškofa metropolita v Sydneyu. Lani, 13.10., je
vodil pri Sv. Rafaeu v Merrylandsu slovesnost
ob 40-letnici blagoslova naše cerkve in birmoval.*

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.
Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv.Rafaela, kot pomoč za
vzdrževanje cerkve in dvorane.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160 (vogal Warwick Rd.).

Poštarne pošiljke na PO Box 280, Merrylands NSW 2160. ☎(02)9637 7147, (02)9682 5478
Faximile (02)9682 7692, Mobile 0409 074 760, E-mail darko@pacific.net.au

Pismo patra Valerijana

DRAGI P. Darko in rojaki!

P. Valerijan Jenko OFM OAM,
5. septembra 2014 v Ljubljani,
foto Florjan Auser

Oglašam se Vam iz domovine, ki sem jo spet obiskal po dveh letih. Moj spremljevalec Florjan Auser se v tem času že pripravlja na vrnitev v Avstralijo. Načrtovala sva, da se vrneva skupaj, vendar so se stvari zasukale drugače in mu izročam le tole pismo. Kljub temu, da so mi predstojniki omogočili zdravljenje v Medicinskem centru Lambergh v Dvorski vasi pri Begunjah na Gorenjskem, se mi hrbtnica ni izboljšala in mi je zdravnik, šef omenjenega centra dr. Andrej Stare, tudi zaradi drugih zdravstvenih težav odsvetoval vrnitev v Avstralijo. Skupaj z našim provincialom p. Stanetom Zoretom sva se po pogovorih odločila, da ostanem v Sloveniji, ker je vprašanje tudi, kako bi lahko bilo zame poskrbljeno v Avstraliji.

Ta odločitev je bila zame težka, saj sem obljubil in načrtoval, da se vrnem v Merrylands. Tako

se bom sedaj od sestre preselil v naš osrednji samostan Marijinega oznanjenja v Ljubljani pri Tromostovju (Prešernov trg 4, SI - 1000 Ljubljana, Slovenija).

Zelo bom pogršel delo, ki sem ga opravljal v Avstraliji skoraj 51 let, sobrate p. Darka, p. Cirila, p. Davida, g. Edija in Vas vse rojake od sončnega vzhoda do daljnega zahoda naše Avstralije. Vse Vas bom obranil v lepem in hvaležnem spominu in se Vas bom spominjal v molitvi za duhovni in materialni blagor in za zdravje. Še ta mesec (september) bom pri sestri Marici v Šiški, potem pa v frančiškanskem samostanu na Tromostovju in bom vesel vsakega obiska, ko se boste mudili v Sloveniji, Vašega pisma ali kartice. Na svidenje.

Naj bo za danes dovolj. Vse lepo pozdravljam. Bog povrni, da ste mi omogočili obisk domovine. Bog plačaj tisočkrat!

P. Valerijan Jenko

OFM, OAM
Ljubljana, 1.9.2014

Na svi deaje,
naj bo ze danes dovolj, vse lepo po
zdravljenju. Bog povrni, da ste mi
omogočili obisk domovine, Bog plačaj
tisočkrat!

OBVESTILO O P. VALERIJANU JENKU ZA SLOVENSKI MISIJON V SYDNEYU - MERRYLANDSU

Spoštovani člani Slovenskega misijona v Sydneyu – Merrylandsu!

23. junija letos je p. Valerijan v spremstvu g. Florjana Auserja prišel na obisk v Slovenijo. Njegov namen je bil, da bi med svojimi domačimi in Frančiškovimi brati v Sloveniji preživel šest tednov, potem pa bi se vrnil v Avstralijo, v Merrylands, med vas, ki ste mu tako zelo blizu, pravzaprav vas nosi v svojem srcu.

Med bivanjem v Sloveniji smo videli, da ima veliko težav z zdravjem, zlasti s hrbtenico. Bolečine so ga precej ovirale pri hoji. Zato smo mu poskrbeli štirinajstdnevno terapijo v ustreznih zdravstveni ustanovi, kjer so naredili vse, kar je mogoče, da so mu olajšali bolečine in izboljšali zdravstveno stanje. Ob koncu terapije je njegov lečeči zdravnik zapisal, da zaradi njegove visoke starosti in zaradi kroničnih težav z gibalnim sistemom priporoča, da se ne obremenjuje več z dosedanjimi delovnimi obveznostmi v Avstraliji. Tudi ni sposoben za letalske polete, ki so daljši od ene ure, ni sposoben za stoječe delo in delo, pri katerem bi bil v prisiljenem položaju ali drži.

V času, ko je bil med nami (največ časa je bil pri svoji sestri), smo skupaj s sorodniki prišli do spoznanja, da p. Valerijan potrebuje nekoga, ki bo stalno ob njem. O tem smo se veliko pogovarjali z njim. Njegova najpomembnejša misel ves čas je bila: Nazaj v Merrylands. Potem pa, ko je prebral zdravnikovo mnenje in ko smo mu skušali z vsem spoštovanjem predstaviti dejansko stanje, mi je rekel: „To odločitev sprejemam zelo težko, vendar moram prisluhniti razumu.“ Odločil se je, da bo ostal v Sloveniji, kjer bomo v našem samostanu na Prešernovem trgu v Ljubljani poskrbeli zanj.

Žal se ni mogel na primeren način posloviti od vas. Prepričan pa sem, da mu boste veliko pisali in da ga boste obiskali, kadarkoli bo kdorkoli izmed vas v Sloveniji in v Ljubljani.

Obenem se vsem vam tudi želim zahvaliti za vso skrb in pozornost, reči moram, za iskreno ljubezen, ki ste jo kazali do p. Valerijana in sem jo vedno doživoval, kadar sem bil med vami. Tudi poslavljanje je, žal, ena od resničnosti našega zemeljskega življenja.

Prosim vas, da ostajate po pošti in obiskih povezani s p. Valerijanom, in da stojite ob strani p. Darku, ki bo z vsemi svojimi sposobnostmi skrbel za blagor vaših duš.

Vsem in vsakemu posebej v hvaležnosti želim veliko božjega blagoslova. Mir in dobro!

p. Stane Zore,
provincial
Ljubljana, 29.8.2014

Naša molitvena skupina Srca Jezusovega praznuje 25 let

Tri prijateljice, s. Pavla Kaučič, Valentina Papagna in Danica Petrič smo se pogovarjale o videnju, ki ga je imela Valentina, in smo prišle do spoznanja, da bi bilo potrebno poživiti duhovno življenje pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in da ni dovolj, da prihajamo k sv. maši le ob nedeljah. Po zgledu medjugorskih dogodkov, tam se Mati Božja prikazuje že 33 let, smo sklenile, da ustanovimo molitveno skupino.

Na začetku se nas je zbiralo zelo malo, pet do sedem ob četrtkih ob 10h dopoldan.

Ta dan in uro smo obdržali do današnjih dni, vseh 25 let. Začelo je prihajati vedno več ljudi, tudi moške so pričeli prihajati.

Sestra Hilarija, na sliki pri zlatih zaobljubah, nam je izpostavila Najsvetejše pri naših molilnih urah. Sestra Hilarija je prišla v versko središče sv. Rafaela v Merrylands 22.8. 1980, kjer je vsa leta z ljubeznijo opravljala delo skrbne gospodinje. Zaradi zdravstvenih težav sta se 19. 1. 1997 skupaj s sestro Franco vrnila v Slovenijo.

Najprej smo molili le rožni venec in razne molitve iz molitvenika. Mnoge molitve smo tudi razmnoževali in delili med molilce. Po molitvah smo jih dali v mape, ki smo jih hranili v peči male kuhinje v zakristiji.

Vemo, da je vera povezana z dobrimi deli. Sklenile smo, da bomo pomagale bolnim in ostarelim. Začele smo karitativno delovati, pripravljati kosila in srečanja molitvene skupine Srca Jezusovega za bolne in ostarele rojake.

Uspeh je bil nepričakovan, udeležba na četrtkovih srečanjih pa je bila večja. Prvo kosilo je bilo 2. novembra 1989. Na teh dneh smo zapeli tudi kakšno domačo pesem, praznovali rojstne dneve in dobili kdaj kakšno nagrado na srečolovu.

Hvaležni smo mnogim dobrim kuharicam in kuharjem, ki so v 25 letih skuhalo odlična kosila, za naše, včasih zelo "kritične" želodce. Vedno, skoraj vedno smo bili zadovoljni in hvaležni za njihova dela.

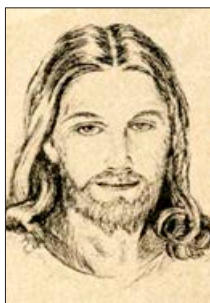

Skupina prostovoljk Marija Matešič, Marija Modrijančič in Zofka Brkovec so in še vedno obiskujejo bolnike po bolnišnicah, domovih za ostarele in na njihovih domovih. Nikoli ne odidejo na obisk praznih rok.

Ob božičnih praznikih so številne naše gospe spekle potice, ki jih nesejo bolnikom. Mariji Matešič je ostal v spominu rojak, ki je lahko samo pil in je potico lahko samo poduhal. Potico mu je Marija odvila, zažarel mu je obraz in je dejal: "Ja, ta je pa ta prava!"

Vi ste moje priče.
Pojdite po vsem svetu...

Rožni venec moli ob četrtkih in tudi ob pogrebnih zvesta članica Molitvene skupine Ivanka Žele. Druga dva zvesta člana sta Teja Bavčar in njen mož Ivo. Teja je s pomočjo s. Leonarde Rod, Marijine sestre v Sloveniji, organizirala molitev Živega rožnega venca, ki ga nekateri člani Molitvene skupine že nekaj let, vsak dan, molimo doma, po eno desetko vsak.

Marija je Kraljica mira. V Fatimi mi so marsikje je povedala, da proti nebesnega Ozele za mir v svetu, a zaradi številnih grehov se ne more zadajmati pravične božje jezi! Zato prosim, da jo z molitvijo in svetlo, tudi mi pomagamo zadajmati kaznujočo božjo roko!

Prav o ta namen je p. Peter PRULIČEK, jezuit, rojen l. 1902 v Innsbrucku, 2.2.1947 na Dunaju ustanovil Zvezo opaznega rožnega venca za mir na svetu. Ob njegov smrti l. 1982 je ta zvezda živega rožnega venca imela že 2 milijona članov.

Ta leta 1991 so jo pridružila tem članom tudi naša molitvena skupina Sveta Jersova.

V mesecu maju v času šmarničnih pobožnosti imamo včasih pobožnosti ob kipu Fatimske Matere Božje ali pa ob sliki Marije Pomagaj z Brezjij na naših domovih.

O MIRU (Ngjoli mir v nemirnom svetu)

Samo tisti, ki najde mir, bo lahko slišal Jezusov notranjski glas: "Mir s tebo!" Če smo nemirni, obsidni z zveni tega sveta, nam grede Bojja beseda, masa, molter slozi eno uho našim sbozi druge ven. mi na nas nimaje nobenega spetva. Kdor si parodira, da bi zagnil svetovni spetva, ga poneso v svoje sivejaje, bo nasel mir.

Si mi zašmo celo sivejaje blokati - od legovine do legovine, od soje do razočarjenja, od zabar do praznine, od...

Na mnogih mestih se zastadimo pramere, zato je Gospod namnil mir tistim, ki so mi zapopali in ga viali. Smo mid ymru tuči mi ali v evostanov xuceno, da donu nimamo casa, da bi ga (ob) iskali? Z'voti v miru je dar in blagoslou!

Kapelice s podobo Marije Pomagaj imamo v različnih krajih po Avstraliji. Slovesnosti in romanj se redno udeležujemo.

Občasno organiziramo tudi romanja. Večkrat smo odšli v North Sydney k sveti Mary MacKilop, ki je prva avstralska svetnica.

Romarska procesija v Penrose Parku

Na Fatimskem dnevu, 13. 6. 1991, je bil z nami v Penrose Parku pater Lavrencij Anžel, ki nas je spet obiskal po 12 letih.

Večkrat smo poromali tudi v Mulgoa na Mt. Schoenstatt, kjer delujejo nemške sestre redovnice.

Med sestrami redovnicami je tudi naša rojakinja s. Marie Julie Brcar. Kapelice imajo enake po vsem svetu.

Zakolajaj se tisti, ki ne gozabijo, da nra svetil ni stanju
brez tebe, da ni zlovesta, bi bi mi bilo uspešno vedje!
(br. n. Madri. Szawick)

Na romanja v Penrose Park gremo ponavadi 13. v mesecu, ko je Fatimski dan. (*) Tam imamo Slovenci, med mnogimi drugimi narodi svojo kapelico.

V slovenski kapelici je poleg križa še podobi Marije Pomagaj in Svetogorske Matere Božje, kip Srca Jezusovega in Srca Marijino. Na steklenih vratih pa sta podobi Friderika Barage in bl. Antona M. Slomška.

Kapelica je bila blagoslovljena 7. junija 1997.

/*Marija se je pastirčkom v Fatimi prikazala vsakega 13. v mesecu, od maja do oktobra 1917. leta/

O miru (Najdi mir v nemirnem svetu)

Samo tihi, ki najde mir, bo lahko slišal Jezusov svetovni glas: "Mir s tebo!" Če smo nemirni, obsedni z rešni tega sveta, nam grede Božji blagodi, masa, molite, skozi svo uho našim, m skozi drugo sen. m na nas nima nobenega splova. Kakor si jarkodiva, da bi rojmele vabokocut spocabo, ga janeso v ouje stoguje, bo našel mir.

Si ne žedmo celo stoguje blodit - od legonne do legonne, od žaje do razkazogija, od žabar do praznine, od...

Na mnogih mestih se razširina perimere, tako je Gospod namel mic tiskm, ki se mi zapali in ga vballi. Smo mid upni tudi mi ali si evosthane rečene, da donis nimamo casa, da bi ga (ob) vballi? Živeti v miru je dar m blagoslov!

Pred obedom v dvorani, po molitvah in po sv. maši smo se zbrali pred cerkvijo, kar tako, za spomin.

Tudi malo šale in zabave smo si privoščile, ter preizkušale klobuke, ki so bili namenjeni za prodajo na "garage sale".

Ob 15. obletnici Molitvene skupine smo se še posebej posladkali

*Če se vsak dan zatekaš k Mariji, je dan drugačen, lažje živiš,
lažje prenašaš težave, skušnjave itd.*

*Prav po Mariji smo Jezusovi!
Če vidi, da jo imamo radi, potem nam ne more ničesar odreči!*

— ∞ — — ∞ —

Spomini, pričevanja, drobci

HELENA ZADRAVEC

Najprej vsem lep pozdrav in pristrčna hvala za molitveno skupino Srca Jezusovega, posebno gospe Danici Petrič, ki je organizirala to skupino in še zmeraj dela, organizira kosila za ostarele, bolnike oz. upokojence. Hvala tudi Ivanki Žele, ki že dolga leta vodi molitev v skupini, in drugim, ki ji pomagata. Hvala rednim obiskovalcem in pomočnikom pri oltarju, bralcem beril in pevcem. Seveda tudi jaz rada pridem, čeprav me še veliko potrebuje družina, zlasti mlajša članica, ki še potrebuje pomoč in varstvo stare mame.

Pred 12 leti so nas obiskali pater Boris in pa družina Fras iz Maribora. Bilo je v začetku postnega časa, na pepelnično sredo, ko je bil dan romanja v Berrimo - Penrose Park in smo se zbrali v lepem številu pri sv. maši in obredih. Naš šofer je bil dober prijatelj in znanec nas vseh, zdaj že pokojni Ivan Koželj.

Gospa Fras je sovaščanka našega Štefana iz Melinec pri Beltincih in jo je malo več zanimalo, kje smo in kako živimo v naši novi domovini Avstraliji. Z dovoljenjem p. Filipa nas je naš dobri šofer Ivan pripeljal k nam domov. Pustni krofi, ki so bili ocvrti dan prej, na pustni torek, so nam zelo teknil. Hitro je minil dan romanja in prekratko je bilo naše druženje okrog domače mize.

Zelo lepo je bilo tudi lansko romanje v Mulgoa - Mt. Schoenstatt. Po sv. maši in duhovni obnovi smo se vsi zbrali pri nas doma v Rosemeadow okoli mize k mali zakuski in k blagoslovu naše hiše. Obnovljeno hišo je blagoslovil p. Darko. S Štefanom sva lani praznovala zlato poroko. Vsem, ki ste bili z nami, najlepša hvala, posebej našima patroma.

Srečanja za bolnike in upokojence so zelo lepa, le več bolnikov bi moralo biti z nami in bi jih morali nagovoriti, povabiti, da bi se še kaj več pogovorili in potolažili drug drugega.

Vedno smo veseli srečanja pri Gospodovi daritvi v naši cerkvi sv. Rafaela in po sv. maši se radi srečujemo v dvorani in poklepetamo ob domačem pecivu in kavici. Pa še kakšen šljuk se prileže pri baru. Poskrbimo še naprej za dežurstvo ob nedeljah in za dobro voljo med seboj, da je bo vedno dovolj in da bomo z veseljem prihajali skupaj in drugi k nam. Bodimo si prijatelji! Bog z nami!

Rodila sem se v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici v prelepi Prlekiji, dne 30.8.1937. Kot mlado dekle sem šla v Čakovec na Hrvaško 31.1.1961. Pet let sem obiskovala medicinsko šolo za bolničarko. Dve leti sem bila v noviciatu. Sestre so mi rekle, da sem prva kandidatka za redovnico po 20 letih.

Ljubljeno službo medicinske sestre sem pustila in 5.3.1966 sva s s. Silvestro odšli v Ljubljano k našim sosestram za štiri dni. Od tam sva z vlakom odšli v Rim. Vse znamenitosti večnega mesta so nam pokazali naši dobri ljudje. V Neaplju sva se 13.3.1966 vkrcali na ladjo. - Hudo je bilo na odprtem morju - več dni smo bili vsi bolni. Še sv. maše v kapeli nismo mogli imeti. Tako smo se prizbali po štiriindvajsetih dneh v Avstralijo. - Pred lurško votlino zunaj na Baragovem dvorišču v Kew je čakala množica Slovencev na sv. mašo in na nas.

Že prvi mesec smo začele otroški vrtec za otroke različnih narodnosti. Začele pa smo tudi učiti zelo zahtevno igro "Pavelčkova piščalka". Prevzele smo cerkev sv. Cirila in Metoda, ki je bila takrat zgrajena in leta 1968 blagoslovljena. Čistile smo jo, krasile s cvetjem, vodile pevski zbor in učile igrati na inštrumente.

Marsikomu je bila sestrskas hiša odskočna deska, ko je potoval po Avstraliji. Posebno študentom iz domovine. Osemnajst let pa smo skrbele za starejšo gospo. Mnogi so k nam prihajali na pogovore in iskali tolažbo. V Kew v Melbournu sem delovala 26 let. Moja rodna sestra, s. Maksimilijana, je bila z menoj 21 let. Duša vsega pa je bila zgledna redovnica s. Silvestra. S. Ema je bila kuharica v Baragovem domu. S. Hilarija je šivala in pomagala v vrtcu pri otrocih do dveh let starosti, nato pa je dolga leta delovala v Sydneyu na misijonu pri cerkvi sv. Rafaela in bila tudi kuharica našim patrom frančiškanom.

Zdaj sem v Slovenski Bistrici že 22 let. Leta 1992 smo sestre zapustile Melbourn po želji predstojnic - zaradi bolezni, ostarelosti in pomanjkanja poklicev. Težko je bilo slovo.

Redno spremljam revijo "Misli". Danica Petrič je moja prijateljica in Bog ji povrni za vse... Ko sem bila iz Melbourn na obisku v Sydneyu, smo z Danico in Valentino govorile, da bi bilo lepo, če bi ustanovili molitveno skupino. Ne mislim, da sem jaz kaj zaslužna pri vaši Molitveni skupini. Sem pa zelo vesela, da vztrajate 25 let in Vam iskreno čestitam in hvalim Boga!

Prilagam vam blagoslovno molitev k sv. Jožefu in pesem "Svetega Jožefa verno častimo." Pesem pojemo po napevu "Lepa si, lepá si, roža Marija".

Želim Vam lepo praznovanje srebrnega jubileja Molitvene skupine Srca Jezusovega in Vas vse toplo pozdravljam.

s. Pavla Kaučič

* *Krajši ali daljši čas so v Avstraliji delovale še naslednje sestre: s. Ksaverija, s. Mirjam, s. Marija, s. Zalika, s. Francka.*

** *Pismo s. Pavle z molitvijo k sv. Jožefu sem iz domovine prejela na praznik sv. Jožefa delavca, 1.5.2014. Ali niso Božja pota čudovita!*

K molitveni skupini Srca Jezusovega sem vedno rad prihajal, ker je Jezus rekel: "Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, sem jaz sredi med njimi" (Mt 18,20). Rad sem prihajal, čeprav sem bil pogosto raztresen in nisem mogel zbrano moliti. Ko mi je nekdo svetoval, da naj vztrajam, sem kmalu na to opazil v knjigarni knjižico Svetopisemski rožni venec. Prevedel sem jo v slovenščino in mi sedaj mi postajajo rožni vencji zelo kratki. Če zmolim vse štiri dele, je, kot da bi prečital vse štiri evangelije.

Prihajanje vsak četrtek, ko molimo rožni venec in obhajamo sveto mašo, nam pomaga, da duhovno ne stradamo. To je, kakor da bi z vesli v čolnu odrinili od obale na globoko. Postajamo popolnoma odvisni od Boga v vseh stvareh. Na to nas je večkrat opominjal p. Valerijan, da ne ostajam v kalnem. Vse to pa delam v zavesti, da prihajam kot cestnar na ponižnosti prosit odpuščanja vseh mojih grehov. To je duhovna hrana, da počasi spoznavam Kristusovo ljubezen - AGAPE - in to mi pomaga, da ljubim vse ljudi brez razlike in obenem vse stvarstvo. Pomaga mi tudi spoznati, kako so bili v preteklosti vsi ljudje do mene dobri, jaz pa do njih nisem bil vedno dober. Zato v molitvi Oče naš: "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom" mislim bolj na prvo, kot na drugo.

Lepa hvala, Danica, za vašo pobudo in spodbude molitveni skupini, p. Valerijanu, p. Darku, Ivanki za lep zgled pri molitvi in seveda drugim, ki molite in jo kdaj nadomeščate.

SVETI JOŽEF, Marijin mož in Jezusov rednik

Molitev k Sv. Jožefu

O sv. Jožef, ti vsekdar nam bodi skrbni gospodar! Izlij nebeški blagoslov na vso družino, pod naš krov, da bo ljubezen naša vez, da z nami bo pomoč z nebes.

Naj k Bogu vodi naša pot in čednost diči nas povsod. O sv. Jožef, bodi ti med nami danes in vse dni! Glej, srečo svojo, hiše te izročim zaupno ti v roke.

Odrvni milostno vsekdar, kar bi nam moglo biti v kvar. Zakleni mene, moje vse v srce presveto, prosim te, da v Bogu skrito in svetó življenja dnevi nam teko. Amen.

Kristjani so si izbrali sv. Jožefa za zavetnika in priprošnjika.

Vesoljna Cerkev. Za zavetnika vesoljne Cerkve ga je razglasil leta 1870 papež Pij IX. zato, ker je kot Marijin mož veljal za glavo svete Družine.

Slovenija. Papež Klemen X. je leta 1675 razglasil sv. Jožefa za zavetnika avstrijskih dežel, tudi Slovenije. Zato se mu Slovenci radi priporočamo.

Iskalci stanovanj. Ljudje v stiskah in brezupnem položaju. Jožef si je moral, ko je prišel v Betlehem, poiskati streho nad glavo. Zato ga častijo kot zavetnika tistih, ki iščejo stanovanja ali so v kaki drugi stiski ali brezupnem položaju.

Popotniki. Jožefu se priporočajo popotniki, ker je, kot vemo iz evangelijev, moral zbežati v Egipt.

Tesarji, mizarji, kolarji in rokodelci. Jožef velja za zavetnika tesarjev in drugih rokodelcev, ker je bil tudi sam lesarski delavec.

Možje, zakonski pari in starši. Kot Marijinemu možu, zakoncu in staršu se mu priporočajo možje, zakonski pari in starši, da bi svoje poslanstvo čim bolj uresničili.

Srečna smrt. Po ljudskem izročilu Jožef velja za priprošnjika za srečno smrt, in sicer zaradi vere, da smrt, ob kateri sta bila navzoča Marija in Jezus, ni mogla biti drugačna kot srečna.

TEJA IN IVO BAVČAR

Prihajava iz Ajdovščine. Ivo je v Avstraliji že 65 let, jaz pa 53. V molitveni skupini sem od začetka, Ivo se je pridružil malo pozneje, ker je bil še v službi.

Najlepše spomine imava na srečanja, ki smo jih pripravljali v Marijinih mesecih maju in oktobru. Srečali smo se ob kipu Marije, naše nebeške Matere, molili za naše družine in sedaj za družine naših otrok. To sedaj pogrešava, zato moramo srečanja kako obnoviti, saj današnji čas in ljudje potrebujejo veliko molitve.

Lepa in duhovno doživeta so naša romanja v Penrose Park, v Mulgoos - Mt. Schoenstatt in v Marian Valley, QLD, kjer sva prav tako bila že dvakrat. V Newcastle sva dolga leta spremljala naše patre, prav tako pokojna Marija Kužnik, ki je bila enako duša našega občestva pri Sv. Rafaelu in naše molitvene skupine in smo veliko sodelovali skupaj. Marija je že pri nebeškem Očetu, prav tako Gizela Šarkan in kar nekaj naših rojakov - molivcev. Veliko lepega smo doživeli s prijatelji, se pogovarjali, obujali spomine na mladost, ki se žal ne vrne.

Za nas in našo molitveno skupino pa želiva predvsem, da vztrajamo v molitvi drug za drugega, za poživitev nas samih, da skrbimo za dobre odnose eden do drugega. Molimo za naše patre in za nove duhovniške poklice, da ne ostanemo brez dušnih pastirjev v Merrylandsu in drugod. Molimo za vse člane našega občestva, ki so se udeleževali naših srečanj in so se že poslovili od nas, da bi jih vedno imeli v lepih spominih. - Obenem pa ne pozabimo na bolne in ostarele, osamljene, poskrbimo za srečanja zanje in za prevoz tistih, ki ga nimajo.

Naj naša naveza drži.

MARIJA MATEŠIČ

je v Avstraliji 55 let, molitveni skupini se je pridružila pred 20 leti. V skupini je blagajničarka in organizira kosila za upokojene in bolne rojake. "Doživeli smo veliko lepega in hvaležno se spominjamo drug drugega in tudi že pokojnih rojakov, med katerimi ohranjam v lepem spominu Daneta Brkoveca, Ivanko Pohlen in številne druge."

Marija je dolga leta krasila našo cerkev s cvetjem, veliko ga je prinesla s svojega lepega domačega vrta. Tudi letos je z domačim cvetjem okrasila naš Božji grob. Rada šiva, urejala je note na pevskem koru in diapozitive s pesmimi, pripravljala je sezname za bralce beril in več let poskrbela za družinski križev pot v postnem času. K sodelovanju je povabila Marijo Leich, Magdo Stražiščar, Andrejko Andrejaš, Paulo Fabian in Zofko Brkovec, kasneje se jim je pridružila še Marija Modrijančič, da so pred božičem pekle potice, ki so jih nesle bolnikom in ostarelim domov, v bolnišnice in domove za ostarele.

Mariji Matešič je ostal v nepozabnem spominu obisk pri našem rojaku, ki je bival v domu ostarelih in je lahko užival samo tekočo hrano. Rekla mu je, da mu je prinesla domačo potico. Odgovoril ji je, da je ne more jesti. Ko mu je potico vseeno odvila in mu jo pokazala, jo je poduhal in obraz mu je zažarel. Z velikim nasmehom ji je dejal: "Ta je ta prava!" Samo nekaj dni potem ga je Bog poklical k sebi.

P. VALERIJAN JENKO OFM, OAM

je bil v Avstraliji 51 let, v Merrylandsu je začel graditi občestvo pred 45 leti, molitveno skupino spremlja od vsega začetka. "Lepo je vedeti, da so člani povezani drug z drugim, da molijo vsi za enega in eden za vse, da molijo za našo skupnost, posebej za bolnike, da se zanimajo za svetovne zadeve, življenje Cerkve, berejo verski tisk, skrbijo za bolne in ostarele, za sofarane oziroma sorojake, da molijo za sorodnike članov in za vse, ki so kakorkoli potrebni."

Lepa so naša srečanja, lepi so spomini na naša romanja, predvsem v North Sydney k sv. Mary MacKillop - Mariji od Križa, na Mt. Schoenstatt - Mulgoa in drugod. "Ne pozabimo na Boga in drug na drugega!"

MAKS NAMESTNIK

Rodil sem se v "totem Mariboru", doma sem iz Kamnice. V Avstraliji živim 61 let. V Sydneyu sem 2 leti in prav toliko časa v molitveni skupini v Merrylandsu. V najlepšem spominu imam naša romanja v Penrose Park in v Marian Valley in ko smo šli nabirat grozdje.

Bil sem še otrok, ko smo kot družina v visokem snegu šli k polnočnici za božič leta 1940. Bila je huda zima. Spomin tiste svete noči bo za vedno ostal z menoj. Potem je prišlo prvo sveto obhajilo v moji farni cerkvi in birma v mariborski stolnici. K sv. maši smo hodili tudi med vojno 1941-1945, po vojni pa bolj malo, tam od leta 1945 do mojega odhoda v Italijo. Tam nas je Slovence zopet zbiral slovenski duhovnik, da smo rasli v pravi katoliški veri. Težko se je bilo privaditi angleškemu - avstralskemu načinu življenja in bogoslužja, toda zdrav, jasen razum in vera nas učita, da je Bog samo eden. Dolga leta sem živel v Perthu v Zahodni Avstraliji. Vedel sem, da imata slovenski skupnosti v Sydneyu in Melbournu svoje duhovnike. K nam je občasno prihajal duhovnik dr. Ivan Mikula. Z veseljem smo ga sprejemali.

Končno sem doživel čas, ko sem se preselil v moje bolj zaželjeno mesto, Sydney. Spoznal sem člane slovenske skupnosti, p. Darka in p. Valerijana v Sydneyu in p. Cirila v Melbournu. Lepo je prihajati k slovenskim Božjim službam v Merrylands, posebno pa ob četrtnih, ko se zbira naša molitvena skupina.

ANA KOLENKO

je članica molitvene skupine od vsega začetka, prav tako njen mož Štefan, ki je sedaj že pokojni. V lepem spominu ohranja tudi Mirka Ritlopa in druge že pokojne sorojake.

"Imam veliko lepih spominov na našo molitveno skupino. Z možem sva rada hodila na romanja. Od tedaj je že nekaj časa. Še vedno rada prihajam, da se srečamo prijatelji in da skupaj pomolimo - za zdravje v družini, za prijatelje. Molim tudi za svoje zdravje, saj sem že štiri leta na dializi. Hvala Bogu, da sinova žena kuha tudi zame in da zelo lepo skrbijo zame."

JOŽE KOŠOROK

prihaja z Lončarjeveda Dola pri Sevnici, v Avstraliji je že 64 let. V molitveni skupini sodeluje od začetka. Nekaj let je tudi vodil podporno skupino za rojake, da so povezovali rojake, ki so bili v kakšnih posebnih osebnih stiskah ali težavah.

“Vedno sem vesel molitev, petja, našega klepeta v dvorani ali v kuhinji. Naša romanja in izleti ostajajo v lepem spominu. Zadnje čase je obisk kar zadovoljiv, povprečno nas je vsak četrtek od 30 do 40. Veseli smo, kadar pridejo gostje. Rad bi navdušil naše vernike za molitveno gibanje “Resnično življenje v Gospodu” - “True Life in God”. In zavzemam se, da bi tudi v slovenskem parlamentu začeli moliti Oče naš, kakor ga že molijo v avstralskem parlamentu.”

IVANKA ŽELE,

naša zvesta molivka, je doma iz Koritnic pri Knežaku, v Avstraliji živi 56 let, v molitveni skupini sodeluje od začetka. “Zelo lepa so naša srečanja in lepi so spomini: naši in pa spomini na tiste, ki so že pokojni. Tudi v Penrose Park in Marian Valley smo poromali. Zelo lepo je tam. - Hvala Bogu in Materi Božji! Danica, lepa Ti hvala, ker tako lepo organiziraš!”

OLGA VATOVEC

je v Avstraliji 55 let, poje v našem mešanem pevskem zboru, v molitveni skupini pa od začetka. “Lepi so spomini na naša srečanja, kosila za bolnike in upokojujence, in naša romanja. Prihajali smo skupaj moja sestra Ivanka, brat Lojze, moj mož Stane in jaz. Z avtobusom nas je peljal pokojni Jože Petrič. Šli smo v Penrose Park in v North Sydney k sv. Mariji od Križa - Mary MacKillop.” - Ivanka, Lojze in Stane so že pri nebeškem Očetu. Olga pa vsem želi, da bi ostali zvesti naprej in da bo še veliko spominov, kar si seveda želimo mi vsi.

MARIJA MODRIJANČIČ

se je pridružila molitveni skupini po upokojitvi leta 1998, sicer pa je družina tesno povezana z nami v Merrylandsu in redno sodelujejo pri naših bogoslužjih. Mož Jože poje v cerkvenem pevskem zboru, hči Jožica bere berila pri nedeljskih sv. mašah, Marija pa prošnje vernikov. “Rada grem na romanja. Lepo je, kadar imamo skupno kosilo. Vedno sem rada prišla.” Rada obiskuje naše bolnike, moli zanje in jih obdari. - “V Greenacre Nursing Home so mnogi ostareli prišli k nam trem obiskovalkam, ki smo jih obdarovale, in nas spraševali, kdaj spet pridemo. Ti ljudje so se nam prav smilili. Ves teden nisem prišla k sebi. V poljskem domu v Yagooni smo obiskale Justa Glajnarič. Imeli so lepe božične jaslice, ki smo jih bile prav vesele.”

LOJZKA IN LOJZE HUSAREK

sta naša dolgoletna cerkvena pevca, v Avstraliji sta tudi že “srečala Abrahama”: Lojzka je tukaj 55 let, Lojze 53 let. V molitveni skupini sodelujeta dobrih 20 let. “Lojzka malo več,” pravi Lojze. “Vedno je prijetno ob naših četrtkih in nedeljah, Lepa so naša srečanja, lepi so spomini na naša romanja. Tudi kuharice so vedno prijazne,” pravita. Vsem nam pa želita: “Da še naprej častimo sveto Mater Marijo in z njo Jezusa Kristusa, našega skupnega Zveličarja.”

ZOFKA BRKOVEC

je rojena v Ljubljani, otroška leta je preživljala v Zgornji Savinjski dolini, v Avstraliji živi 58 let. V molitveni skupini sodeluje od vsega začetka, poje pa tudi v cerkvenem pevskem zboru. "Rada prihajam molit, saj Jezus pravi: 'Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, sem jaz sredi med njimi' (Mt 18,20). S hvaležnostjo se spominjam živih in pokojnih, med katerimi so moj mož Dane, mama Mihaela Brkovec, Gizela Šarkan, Ivanka in Pepi Pohlen, Marija Kužnik, Jože Petrič in drugi. Žene smo obiskovale bolnike. Vedno sem vesela srečanj za bolnike in upokoјence, naših kosil in vedno sem bila zadovoljna." Rada se je udeleževala naših romanj in izletov: v Penrose Park, Mulgoo, k sv. Mary MacKillop, v Newcastle, na razstavo tulipanov v Bowral. "Želim, da bi bilo naših romanj in izletov še več."

BOŽENA CENČIČ

prihaja iz Dalmacije, v Sydneyu živi že 52 let. V molitveni skupini sodeluje kakih sedem let. "Točno se ne spominjam, toda prihajala sva že prej z možem Ivanom, ki je sedaj že pokojni. Rada sva prihajala na naša srečanja in kosila, ko je bil mož še živ, in tudi sedaj. Vsak četrtek je lepo in naj se nadaljuje. Če le nisem bolna, vedno rada pridem." V lepem spominu so ji ostala romanja v Mulgoo in v Penrose Park. Med pokojnimi, ki se jih s hvaležnostjo spominja, je še Kristina Kukovec.

EMA JAKSETIČ

je doma iz župnije Hrpelje - Kozina, v Avstraliji je 58 let, v molitveni skupini od leta 2010, vedno pa je rada pomagala v Merrylandsu, zlasti kot kuharica naših kosil v molitveni skupini in v delovnih skupinah in še kje. Nekaj mesecev je skrbela za kuhinjo in gospodinjstvo naših patrov. Pokojni mož Rudi je bil pevec na našem pevskem koru. Ema se rada udeležuje naših srečanj in romanj, dvakrat smo bili skupaj tudi v Marian Valley.

MARIJA GOMBOC

je zagledala luč sveta v Gorenji vasi v Poljanski dolini, v Avstraliji živi 56 let. Vsa leta je povezana z našim občestvom v Merrylandsu. V molitveni skupini je sodelovala občasno, redno pa sodeluje od leta 2009. Med pokojnimi rojaki se posebej spominja Marije Verko in Matilde Šuster. "Kakšnih velikih spominov še nimam, vedno pa rada pridem na srečanja in kosila molitvene skupine, pa na naša romanja. Bila sem v Penrose Parku in dvakrat v Marian Valley, kjer je bilo enkratno doživetje," pravi. Iz drobnih spominov bodo gotovo še kakšni veliki!

GIZELA IN ANTON ŠPICLIN

sta doma iz Prekmurja, v Avstraliji sta 57 oziroma 58 let, v molitveni skupini sodelujeta od leta 1991, v Merrylandsu sta zvesta člana občestva od začetka - brez njiju bi v našem vernem občestvu marsikaj manjkalo. "Nabralo se je veliko prijateljev in znancev, veliko spominov in še danes si želimo dosti vere in poguma, da gremo za naš jubilej skupaj naprej."

MARIJA KOLAR

je doma iz Odranec v Prekmurju, v Avstraliji je 53 let, v molitveni skupini kakih deset let. "Lepa so naša četrtkova srečanja, skupna molitev in sv. maša. Lepo je, ko se zberemo k skupnim kosilom v naši dvorani. Najbolj mi je ostalo v spominu romanje k sv. Mary MacKillop. Želim si, da bi šli še večkrat na romanja."

KATARINA BREŠKON

prihaja z Borjane nad Kobaridom, v Avstraliji je 58 let, v molitveni skupini sodeluje od leta 1991. "Molitvena skupina mi je vedno v oporo, zlasti, odkar mi je umrl mož," pravi. Naš jubilej pa naj nas spodbuja k zvestobi Bogu in drug drugemu.

KRISTINA FRANKIN

je doma iz Lokovice pri Šoštanju, v Avstraliji živi 45 let, od teh 43 v Sydneyu. "V najlepšem spominu imam naša srečanja in kosila za bolnike in starejše. Hrana je okusna, postrežba dobra in razvedrilo se res lepo," pravi. Med romanji in izleti ji je bil najbolj všeč izlet v Newcastle. Za srebrni jubilej in naprej bo pa še kaj.

TEREZIJA MATUŠ

je doma iz Čepinec v Prekmurju, v Avstraliji je že 57 let, v molitveni skupini od začetka. Redno sta prihajala z možem Francem, ki je sedaj že pokojni. "Vsi pokojni so mi v lepem spominu," pravi. "V molitveni skupini pa so mi zlasti všeč naša romanja."

LUDVIK GAŠPAR,

brat Terezije Matuš, pravi enako. "Vsak četrtek, ko se srečamo pri molitvi in sv. maši, je zame poseben spomin," pravi. In enako kot sestra pravi za žive in pokojne: "Vse imam v lepem spominu!"

Obisk škofa Piriba leta 2008

Hvala za pričevanje in pričevanja!

Morda imate še Vi kakšne spomine, pričevanja, spodbude, pozdrave? Sodelujete tudi v kakšni drugi molitveni skupini? Oglasite se in bomo objavili v naslednjih številkah Rafaela.

Milostna podoba Marije Pomagaj na Brezjah - letos obhajamo njeno 200-letnico - je bila med drugo svetovno vojno v izgnanstvu, kakor mnogi naši ljudje in njeni varuhi, bratje frančiškani. Ko so leta 1941 nemški vojaki odpeljali frančiškane z Brezjij, je domačin br. Jozafat Finžgar (Tončkov), ki je edini smel ostati na Brezjah, milostno podobo zavil v odejo in jo prenesel v Ljubljano. Na njen oltar v kapeli je obesil kopijo slike, ki jo je naslikal p. Blaž Farčnik. - Iz Ljubljane so bratje podobo Marije Pomagaj prepeljali z vlakom na Trsat, kjer je ostala od 28.4.1941 do 19.5.1943.

P. dr. Emanuel Hoško, bivši gvardijan in rektor svetišča na Trsatu, avtor številnih knjig, pripoveduje: "Čeprav se niso posvetovali s tedanjim vodstvom svetišča, so slovenski frančiškani v strahu in v zaupanju prišli na Trsat in dejali: 'Prinesli smo sliko, pomagajte!' " ('Došli smo sa slikom, pomozite!') Zelo pomembno vlogo je takrat odigral dolgoletni član samostana, **brat Krišpin Motočić**, vrtnar, ki je na Trsatu deloval celih 60 let. Tedanjemu gvardijanu p. Florenciju Forjanu sta sliko Marije Pomagaj izročila p. Bernardin Mlakar in p. dr. Roman Tominec, gvardijan pa jo je izročil bratu Krišpinu. Brat Krišpin je predelal svojo posteljo, napravil dvojno dno in vmes skrtil sliko Gospe Trsatske in sliko Marije Pomagaj. Na tej postelji je spal dve leti. Nekoč je, v strahu, da ne bi odkrili dragocenih slik, v kleti skopal luknjo, shranil sliko in luknjo zazidal. Maja 1943 sta ljubljanski škof msgr. dr. Gregorij Rožman in provincial p. Guido Rant prenesla Marijo Pomagaj v Ljubljano, najprej na Rakovnik in potem v ljubljansko stolnico, odkoder se je vrnila na Brezje 15.6.1947.

Maja 1991, ob 700-letnici Marijinega svetišča, so na Trsat poromali Slovenci in ljubljanski nadškof msgr. dr. Alojzij Šuštar. Takrat sta se srečala gospod nadškof in brat Krišpin. Brat Krišpin mu je hotel poljubiti prstan, toda nadškof ni hotel, ampak je sam poljubil brata Krišpina in se mu zahvalil kot varuhu Marije Pomagaj. Slovenski romarji so pripotovali z vlakom iz Novega mesta do Ljubljane in na Reko. Železničarji in strojevodja so poskrbeli, da je vlak namesto na reški železniški postaji ustavil na Pečinah, odkoder so šli romarji v procesiji na Trsat. Bratje bogoslovci so na čelu nosili podobo Marije Pomagaj.

Brat Krišpin je umrl na Trsatu 9.4.1994, ravno na dan, ko na Brezjah obhajajo celodnevno češčenje sv. Rešnjega Telesa. Star je bil 97 let.

Hrvaški verniki, zlasti iz obmejnih župnij, tudi radi poromajo na Brezje. Osrednje slovensko-hrvaško srečanje - skupno romanje je bilo tam 24.9.2005. Sv. mašo je vodil zagrebški nadškof kardinal msgr. dr. Josip Bozanić. - Letos je bilo romanje obeh narodov 6.9.2014 v svetišče predragocene Kristusove krvi v Ludbreg pri Varaždinu. Tam je leta 1411 duhovnik, ki je maševal, doživel evharistični čudež. Ko je lomil Kristusovo telo, se je v kelihu pojavila prava kri.

Duhovnik je dokončal sv. mašo, pretočil Kristusovo kri iz keliha v stekleničko in jo shranil. Šele na smrtni postelji je povedal sobratom duhovnikom za ta čudež in jim izročil stekleničko. Duhovniki in plemič so o čudežu obvestili papeža Julija II. Po vseh preiskavah in tudi čudežnih ozdravljenjih je papež Leon X. potrdil pristnost čudeža po 100 letih, 14.3.1512.

P. Darko

+ P. JANEZ TRETJAK OFM
(21.8.1945-27.7.2014)

P. JANEZ TRETJAK OFM, duhovnik frančiškan, je po skoraj letu dni, odkar se je poslovil od nas v Avstraliji in šel v Slovenijo, odšel k nebeškemu Očetu.

Spoznala sva se v Novem mestu kmalu po mojem mašniškem posvečenju 1994, ko sva somaševala na novi maši mojega sošolca p. Igorja Štamfla, jaz pa sem prišel v sošolčevo domačo župnijo za kaplana. Drugič sva preživela skupaj nepozaben teden v Adelaide, ko sem bil leta 2000 prvič v Avstraliji. Tisti teden je bilo zelo vroče, v Sydneyu pa je 10 dni lilo kot iz škafa. – Čez pet let se je začela moja Avstralija in naših naslednjih skupnih devet let.

P. JANEZ je bil po prihodu v Avstralijo 1980 šest mesecev kaplan pri našem Sv. Rafaelu. Po vrnitvi p. Inocenca Filipa Ferjana v ZDA je 33 let vodil občestvo naših rojakov v Južni Avstraliji. Leta 1982 so pater in rojaki zgradili novo cerkev sv. Družine, ki jo je 13.2.1983 blagoslovil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. V tolikih letih je bil res pastir, ki je poznal naše rojake, rad je pomagal tudi v drugih župnijah ali etničnih občestvih in dobro desetletje je maševal vsak dan v domu počitka v Lockleys za oskrbovance in malteške sestre frančiškanke. Njegova velika ljubezen so bile male živali, ki jih je imel veliko, rože, zlasti orhideje, domači vrt in veliko dvorišče okoli cerkve pa še danes nudita prijetno oazo sredi mesta. Ker je bil sam, je rad poklepetal osebno ali po telefonu in nam povedal marsikaj zanimivega. Za Misli pa je kdaj rekel, da ne ve, kaj bi napisal. Pa vseeno se je potrudil in smo z veseljem prebrali. Večkrat sem ga nagovarjal, da bi napisal kakšne spomine. Žal bomo morali sedaj mi bolj zapolniti to vrzel, kar se bo dalo. Res pa lahko rečemo in sedaj res še bolj čutimo, da je bil p. Janez živa legenda med nami.

P. Janez je bil mož mnogih talentov. Bil je tudi odličen kuhar in je rad postregel sorojake in nas, brate, včasih povabil na večerjo nadškofove, duhovnike in sestre redovnice iz Adelaide in okolice. Mehka koroška duša, včasih previden in zadržan, ko smo se dobro (s)poznali, se je pa razživel. S posebno ljubeznijo je obiskoval bolnike, zanje je bil skrben in čuteč. Prav z odprtimi usti si ga poslušal, s kakšnim občutkom je pripovedoval o tem ali onem, ki je prejel tolažbo v zakramentih Cerkve ali v pogovoru s patrom. Skrbno se je pripravljal za bogoslužje. Za cerkev sv. Družine sva oskrbela nekaj novih bogoslužnih oblačil, dopolnjevala knjige, pripomočke, si izmenjala ponudbe. Janezova velika skrb so bili otroci, mladi, zanje je rad pripravljal presenečenja, pa delavnice, zlasti barvanje pirhov pred veliko nočjo. Prva leta je še bilo nekaj udeležencev pri katehezi, danes pa mladi rod žal precej pogrešamo. – Spomin in dediščina ostajata, za nas pa, da zavrtimo kolo naprej in poživimo življenje občestev.

P. Janez, hvala Ti za vse. Počivaj v domači zemlji v Št. Ilju v Mislinjski dolini in prosí za nas pri Bogu!

p. Darko

Dobra volja naj velja!

FANTJE SO NA TABORU postavljali šotore in pripravljali drva, Peter pa je mirno sedel in gledal. Vili ga zagleda in zavpije: "Zakaj samo sediš, Peter? Pridi nam pomagat!"

Peter mu pravi: "Le kaj se razburjaš? Jaz delam vse počasi: jem počasi, govorim počasi, hodim počasi, mislim počasi."

"Neverjetno! Ali sploh lahko kakšno stvar narediš hitro?"

"Seveda," mu odvrne Peter, "hitro se utrudim."

MALI URBAN se pelje z vlakom in neprestano smrka, ker mu teče iz nosa. Starejša gospa, ki je sedela nasproti, ga vpraša: "Dečko, ali nimaš robčka?" Urban ji odgovori: "Imam, pa ga ne posojam!"

VID SE VRNE domov in pravi očetu: "Očka, danes sem naredil dobro delo."

"Res? Kakšno?"

"Našega Rekxa sem peljal na sprehod. Naenkrat sem zagledal gospoda, ki je tekkel na avtobus. Prav gotovo bi zamudil. Tedaj sem odpel Rekxa in mu rekel: 'Daj ga!' Pes se je zapodil proti gospodu in tako je gospod ujel avtobus!"

MATI IN OČE sta imela tri sinove. Vsi trije so odšli v svet in tam uspeli. Nekajkrat so že prišli domov na dopust. - Po več letih so se spet srečali in pogovarjali, kakšno darilo bo kdo dal mami, ki je bila ostarela in že ovdovela.

Prvi sin je dejal: "Zgradil sem veliko hišo za svojo mamo."

Drugi je rekel: "Kupil sem avto mercedes in priskrbel osebnega šoferja."

Tretji se je nasmehnil in dejal: "Se spomnita, kako je naša mama uživala pri molitvi in branju Svetega pisma? In vesta, da zdaj že zelo slabo vidi. Zato sem ji poslal papagaja, ki zna na pamet molitve in odlomke Svetega pisma. Dvanajst let so se nune v samostanu ukvarjale z njim. Samo en takšen je na vsem svetu. Mama mora samo reči, kaj hoče slišati in papagaj ji takoj zrecitira!"

Ni minilo veliko časa, ko je mama poslala sinovom pisma zahvale.

"Dragi Jože," je napisala prvemu, "hiša, ki si jo napravil zame, je prevelika. Živim praktično v eni sami sobi, čistiti pa moram vso hišo. To je zame preveč."

Drugemu sinu je napisala: "Janez, prestara sem za potovanja, zato redko uporabljam mercedes. Šofer, ki me vozi, je tako neprijazen, pa še v cerkev nikoli ne gre."

Tretjemu sinu pa je napisala: "Moj najdražji Franci, najlepša Ti hvala! Ti imaš zelo dober občutek za svoje bližnje. Točno veš, kaj ima Tvoja mama rada. Piščanec je bil zares slasten."

ANEKDOTA: Ko je bil p. Darko prvič na obisku v Avstraliji leta 2000, sta teden dni preživela skupaj s p. Janezom v Adelaide. Nekega vročega poletnega dne sta se odpravila v Burro, Mintaro in v kraje, kjer so snemali znano nadaljevanko Pesem ptic trnovk. Popoldne sta nekaj pojedla in se odpeljala domov. P. Janez, ki je vozil, pravi p. Darko: "Si za rožni venec?" - "Sem," pravi p. Darko in je začel moliti. Toda vročina je bila neznosna in premagal ga je spanec. Ko je se malo pred prihodom v Adelaide prebudil, je vprašal sobrata:

"Janez, kje pa sva?"

"Pri drugi desетки rožnega venca sva ostala."

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 63. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$50. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** misli@bigpond.com, http://glasslovenije.com.au

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija; ☎ 0011 386 1 360 2830; <http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$25. **Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

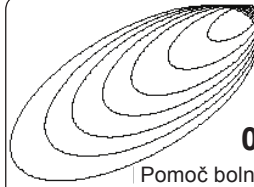

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Začasna odpravnica poslov:
mag. Jana Grile
<http://canberra.veleposlanistvo.si>
Email: vca@gov.si
Tel.: 02 6290 0000

GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE:

Častni konzul:
g. Anthony Tomazin,
Level 1, 4 Railway Parade,
Burwood, NSW 2134, Tel. (02) 9715-4701,
Fax (02) 9715-4801, Mob. 0419 215 255,
E: slovenian.consulate.nsw@gmail.com

SV RAFAEL
Bog zdravi

0409 074 760

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov,
Vas prosimo, da nam takoj
sporočite vaš novi naslov.
Prav tako sporočite spremembo
telefonske številke, e-maila idr.

PROSLAVA OČETOVSKEGA DNE V SLOVENSKEM MISIONU SV. RAFAELA V MERRYLANDSU

Nedelja, 7. septembra 2014 / Besedilo: Marta Magajna

Proslava v cerkvi je bila posvečena vsem očetom slovenske skupnosti, še posebej pa našemu patru Valerijanu Jenku. Pater Valerijan nam je bil kot oče, svetovalec in skrbnik za naše duševne potrebe in čeprav smo z žalostjo sprejeli resnico, da bo zaradi svojih zdravstvenih težav potreboval stalno nego in skrb, ki jo bo dobil v najboljši meri med sobraty frančiškani in v krogu svojih domačih v domovini, vsi čutimo, da bo vedno ostal v naših srcih kot svetla luč, ki nas je vodila po pravi poti v tujem svetu.

Bog Vas blagoslovi, dragi pater!

Proslavo in predstavitev so pripravili Mirjam Bavčar - Stariha in Judita Bavčar - Skubla in njuni družini.

— ☪ — ☪ —

Mirjam Bavčar -Stariha,
Speech at Fathers Day ceremony

Good morning / dobro jutro

Well despite the sour weather, we're all cosy inside, and that's both comforting and uplifting; fitting for our celebration today – Father's Day.

On behalf of p. Darko I'd like to extend a warm welcome to each and every father, grandfather and quite possibly great-grandfather.

Let me just start with a little verse that I saw yesterday "a father is his daughter's first love and his son's first hero". If you have a little think about this statement, you will realise that it is indeed true. It is the special things that your father does, or did, that makes this man your Dad and someone you look up to. I'm sure we all have wonderful memories of the things we did with our dads, and today as we celebrate father's day it gives us an opportunity to bring these memories forward. Life is busy, time ticks away.... but today we should take the time to consciously think about our dads... smile and say thank you.

I'd also like to acknowledge our pastoral 'dads' p. Darko and although he's not with us today, pater Valerijan, who both so selflessly give of themselves every day to support our community— and this is undoubtedly challenging. So a very big thank you to both of them.

As has become customary, later on in this Mass, we've prepared a little presentation for you to enjoy. I'm sure you'll see some familiar faces.

But now – I'd like to pay tribute to pater Valerijan who is such an integral part of all our lives. I feel somewhat cheated because I didn't get the opportunity to personally thank him and farewell him before his departure to Slovenia. Jude and I have prepared a short thank you in pictures, to show you how we see him. It's by no means a complete history, merely a snapshot of some of the images he has left us with. At this point I also want to thank Martha Magajna for her help in sourcing some of the photos.

In this pictorial you'll see a young man who's vocation led him to Australia to bring together the many

Slovenians who migrated here in search of a better life for themselves and their families.

There are many facets to Father Valerijan, he is a son and brother, he is a colleague, he is our pastoral father and a friend to us all. He is a builder – a church builder, a community builder and bridged many spans between cultures. He ministered to the elderly, he ministered to the young. He has known us since we were young; he welcomed many of us into God's family through baptism, he's joined many of us in matrimony and he's farewelled many on their way to life everlasting.

He is loved by the young, and the young at heart.

He has friends in high places who respect his work. He can mix it with people from all walks of life, yet he is – one of us.

He loves celebrations just like all of us, birthday cakes are a favourite.

He can be the 'indian' just as well as he can be the 'chief' that is he will do the menial work as well as the spiritual work.

And like us all, he has many pastimes and likes to take a break. He's been recognised for his untiring work within our community – most recently through the awarding of an Order of Australia.

He has notched up 60 years of priesthood and we all celebrated this occasion with him in 2012. Father Valerijan is now in the 'winter' of his life, but he never forgets any of us.

And he always has that lovely, bright smile that lights up his face whenever you engage with him. Somehow a far-away thank you just doesn't seem enough for a truly devout man who has touched every single one of us here today in some way. I for one will be eternally grateful to him for his involvement in mine and my family's life. And I'm pretty sure that you would all have the same sentiment to add to this.

And in closing a father's day wish ... Z najlepšimi željami vam želim na zdravje in lep dan, preživet v krogu vaših najdražjih.

God bless all our dads today and keep them in your loving care.